

מסכת טהרות

פרק ט

א. ייתים מאימתי מקבלין טמאה. משזיזו זעת המעטן, אבל לא זעת הקפה, כדברי בית שמאי. רבי שמעון אומר, שעור זעה שלשה ימים. בית הלל אומרים, משיתחברו שלשה זה לזה. רבן גמליאל אומר, משתגמר מלאכתו. וחכמים אומרים כדבריו:

ב. גמר מלמסק אבל עתיד לקח, גמר מלקח אבל עתיד ללוות, ארעו אבל, או משקה, או אנס, אפלו זבים וזבות מהלכים עליהן, טהורין. נפלו עליהן משקין טמאין, אין טמא אלא מקום מגעו, והמחל היוצא מהן טהור:

ג. נגמרה מלאכתו, הרי אלו מכשרין. נפלו עליהן משקין, טמאין. המחל היוצא מהן, רבי אליעזר מטהר, וחכמים מטמאין. אמר רבי שמעון, לא נחלקו על המחל היוצא מן הייתים, שהוא טהור. ועל מה נחלקו. על היוצא מן הבור, שרבי אליעזר מטהר, וחכמים מטמאין:

ד. הגומר את זיתיו ושיר קפה אחת, יתננה לעני הכהן, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, יוליך את המפתח מיד. רבי שמעון אומר, מעת לעת:

ה. המניח זיתים בכותש שימתנו שיהו נוחין לכתש, הרי אלו מכשירים. שימתנו שימלחם, בית שמאי אומרים, מכשירים. ובית הלל אומרים, אינן מכשירים. הפוצע זיתים בידים טמאות, טמאן:

ו. המניח זיתיו בגג לגרגרם, אפלו הן רום אמה, אינן מכשירים. נתנו בבית שילקו ועתיד להעלותם לגג, נתנו בגג שילקו או שיפתחם, הרי אלו מכשרין. נתנו בבית עד שישמר את גגו או עד שיוליכם למקום אחר, אינן מכשרין:

ז. רצה לטל מהן בד אחד או שני בדיון, בית שמאי אומרים, קוצה בטמאה ומחפה בטהרה. בית הלל אומרים, אף מחפה בטמאה. רבי יוסי אומר, חופר בקרדמות של מתכת ומוליך לבית הבד בטמאה:

ח. השריך שנמצא ברחים, אין טמא אלא מקום מגעו. אם היה משקה מהלך, הכל טמא. נמצא על גבי העלים, ישאלו הבדדים לומר לא נגענו. אם היה נוגע באדם, אפלו בשערה, טמא:

ט. נמצא על גבי פרודים, והוא נוגע בכביצה, טמא. פרודים על גבי פרודים, אף על פי שהוא נוגע בכביצה, אין טמא אלא מקום

מַגְעוֹ. נִמְצָא בֵּין כָּתָל לַיִּתִּים, טָהוֹר. נִמְצָא בַּגַּג, הַמַּעֲטָן טָהוֹר.
נִמְצָא בַּמַּעֲטָן, הַגַּג טָמֵא. נִמְצָא עָרוֹף עַל הַיִּתִּים, וְכֵן מַטְלִית
מְהוּקָא, טָהוֹרָה, שְׁכָל הַטְּמָאוֹת כְּשַׁעַת מְצִיאָתָן: